

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๑๑๑๖๕/๒๕๕๘

ศาลฎีกา

กรับรอง.....	๒๐-บาท
เสร็จรับเงินเล่มที่.....	๒๐๗๙๕
เลขที่.....	๑๑๔
ลงวันที่.....	๒๗ ๗๒๕ ๒๕๕๙
.....	

วันที่ ๑ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความแพ่ง

ระหว่าง

นายชะ พวนกิ่ง โดยนางแว พามิ ผู้เข้าเป็นคู่ความแทน โจทก์

นายผ่าน แจ่มกระโทก ที่ ๑

นายสุเมต แจ่มกระโทก ที่ ๒

จำเลย

สำเนาถูกต้อง

เรื่อง ที่ดิน สะเมิด ชับไล่

(นางสนอง นาคิต)

เจ้าพนักงานศาลยุติธรรมชำนาญการ ปฏิบัติ

ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลแขวงนครราชสีมา

๒๗ ๗๒ ๒๕๕๙

จำเลยทั้งสอง

ฎีกาคัดค้าน

คำพิพากษา

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ลงวันที่ ๑๑ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๖

ศาลฎีกา รับวันที่ ๕ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

โจทก์ฟ้องและแก้คำฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินแปลงเลขที่ ๗๗. ระวาง ส.ป.ก. ที่ ๔ (๓) อำเภอปรางค์ชัย จังหวัดนครราชสีมา เนื้อที่ประมาณ ๕๐ ไร่ ตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน จำเลยทั้งสองและบริวารเข้าไปทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวเนื้อที่ ๔ ไร่ ๑ งาน ๗๔ ตารางวา โดยไม่ได้รับความยินยอมจากโจทก์ และไม่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม โจทก์บอกกล่าวให้จำเลยทั้งสองรื้อถอนขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกจากที่ดินดังกล่าวแล้ว แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายไม่สามารถเข้าทำประโยชน์ คิดเป็นค่าเสียหายเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองและบริวารรื้อถอนขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่ดินและห้ามยุ่งเกี่ยวกับที่ดินดังกล่าว หากไม่ยอมรื้อถอนให้โจทก์เป็นผู้ดำเนินการรื้อถอนและขนย้าย โดยให้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ให้จำเลยทั้งสองชำระค่าเสียหายให้แก่โจทก์เดือนละ ๘,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจำเลยทั้งสองและบริวารจะขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่ดินและส่งมอบให้แก่โจทก์

จำเลยทั้งสองให้การว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เพราะโจทก์ขายสิทธิการ

ครอบครองเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และสละสิทธิการครอบครองให้แก่นายเที่ยง แจ่มกระโทก

เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ ต่อมานายเที่ยงยกที่ดินพิพาทให้จำเลยทั้งสองเข้าทำประโยชน์

เรื่อยมา โจทก์จึงไม่ได้รับความเสียหาย และไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากจำเลยทั้งสอง

การฟ้องคดีของโจทก์เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ขอให้ยกฟ้อง

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษาให้จำเลยทั้งสองและบริวารขนย้ายทรัพย์สิน

ออกจากที่ดินพิพาท เนื้อที่ ๙ ไร่ ๓ งาน ๗๔ ตารางวา ตามแผนที่แสดงแนวเขต

แปลงที่ดินพิพาท หมาย จ.๓ และ ส.๓ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินแปลง

เลขที่ ๗๗ ตำบลอุทุมมทรัพย์ อำเภอปรางค์ชัย จังหวัดนครราชสีมา ห้ามจำเลยทั้งสองและ

บริวารเข้าเกี่ยวข้องในที่ดินพิพาท ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ค่าขออื่นให้ยก

จำเลยทั้งสองอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

จำเลยทั้งสองฎีกา โดยผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองว่ามี

ศาลฎีกา

เหตุสมควรที่จะฎีกาในข้อเท็จจริงได้

ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกา โจทก์ถึงแก่ความตาย นางแว พามี

ทายาทของโจทก์ยื่นคำร้องขอเข้าเป็นคู่ความแทน ศาลฎีกาอนุญาต

ศาลฎีกาตรวจสอบสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งกัน

ในชั้นฎีการับฟังได้ว่า ที่ดินพิพาทเนื้อที่ ๙ ไร่ ๑ งาน ๗๔ ตารางวา เป็นที่ดินในเขต

ปฏิรูปที่ดิน และเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินที่โจทก์เป็นผู้รับสิทธิทำประโยชน์ในที่ดินจากสำนักงาน

การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เนื้อที่ประมาณ ๕๐ ไร่ ตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำ

ประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดินและแผนที่แสดงแนวเขตแปลงที่ดินพิพาท เอกสารหมาย จ.๑, จ.๓

และ ล.๓ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๖ โจทก์ขายที่ดินพิพาทพร้อมสละการครอบครองให้

นายเที่ยง แจ่มกระโทก ตามหนังสือสัญญาซื้อขายและคำขอสละสิทธิที่ดินของบุคคลที่ได้รับสิทธิ

โดยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เอกสารหมาย ล.๑ และ ล.๒ หลังจากนั้นนายเที่ยง

สละการครอบครองให้จำเลยทั้งสอง นิติกรรมการซื้อขายที่ดินพิพาทระหว่างโจทก์กับนายเที่ยง

ตกเป็นโมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๐ เนื่องจากเป็นการต้องห้าม

ขัดแย้งโดยกฎหมาย ต่อมาวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๕ โจทก์กับนายเที่ยงได้ทำบันทึก

- ๕ -

ข้อตกลงว่าโจทก์จะคืนเงินให้แก่นายเที่ยง ๑๑๐,๐๐๐ บาท และนายเที่ยงจะคืนที่ดินพิพาทให้โจทก์ ตามรายงานประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐาน เอกสารหมาย จ.๒ มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสองหรือไม่ โดยจำเลยทั้งสองฎีกาว่า โจทก์ได้สละการครอบครองที่ดินพิพาทโดยการขายให้นายเที่ยงแล้ว โจทก์จึงมิใช่ผู้มีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาทในอันที่จะฟ้องจำเลยทั้งสองซึ่งเป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินต่อจากนายเที่ยง โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองโดยไม่สุจริต ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่ เห็นว่า โจทก์ขายและส่งมอบการครอบครองที่ดินพิพาทให้แก่นายเที่ยงเมื่อปี ๒๕๔๖ แล้วนายเที่ยงสละการครอบครองให้จำเลยทั้งสองเข้าครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาทตลอดมา แม้ก่อนฟ้องโจทก์กับนายเที่ยงได้ทำบันทึกข้อตกลงว่าโจทก์จะคืนเงินให้แก่นายเที่ยง ๑๑๐,๐๐๐ บาท และนายเที่ยงจะคืนที่ดินพิพาทให้โจทก์ แต่โจทก์ก็ได้จ่ายเงินจำนวนดังกล่าวคืนให้แก่นายเที่ยงแต่อย่างใด การที่โจทก์กลับมาอ้างเป็นผู้มีสิทธิตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ก.) และมาฟ้องขอให้บังคับขับไล่จำเลยทั้งสองซึ่งเป็นผู้สืบสิทธิจากนายเที่ยง จึงเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องขับไล่จำเลยทั้งสองออกจากที่ดินพิพาทและกรณีไม่จำต้องวินิจฉัยประเด็นตามฎีกาข้ออื่นของจำเลยทั้งสองอีก เพราะไม่

- ๖ -

ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป แม้จำเลยทั้งสองจะไม่มีสิทธิทำกินในที่ดินพิพาท ก็เป็นกรณี
 ที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบ
 หลักเกณฑ์ต่อไป ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย
 ฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังขึ้น

พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการส่งสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกา
 ฉบับนี้ให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมทราบ คำอุทธรณ์เดิมทั้งสามศาลให้
 เป็นพับ.

นายอภิรัตน์ ลัดพลี

นายจรูญ ชีวิทโสภณ

นายบุญไชย ธนาพันธ์สิน

